

Hartfornsstat. Dette er nu altsaa i Gennemsnit Landet over noget under 40 pCt., som falder paa Indkomstskat og paa Formue- og Vejlighedsstat, og lidt over 60 pCt., som falder paa samtlige øvrige Skatter. Dette Forhold: 40—60 er imidlertid saa langt fra at være til Stede over hele Landet, at det tværtimod viser sig ganske forskjelligt, naar vi, hver for sig, tage Kjøbenhavn, Købstæderne, Frederiksberg og Landet. Der var nemlig af de 14,973,000 Kr. i Landdistrikterne 3,336,000 Kr., der var personlig Kommuneskat, i Kjøbenhavn var af 6,314,000 Kr. de 2,519,000 Kr. Indkomstskat, paa Frederiksberg var af 627,000 Kr. de 420,000 personlig Kommuneskat, nemlig Formue- og Vejlighedsstat, i Købstæderne var af 3,731,000 de 3,153,000 Formue- og Vejlighedsstat, og endelig var i de 5 Handelspladser uden for Frederiksberg af de 99,000 Kr. Skat de 98,000 Kr. personlig Kommuneskat. Dmsette vi nu dette procentvis, saa finde vi, at paa Landet ca. 22½ pCt. af Statterne, i Kjøbenhavn 40 pCt., paa Frederiksberg 67 pCt., i Købstæderne 84 pCt. og i de 5 andre Handelspladser 99 pCt. af samtlige Skatter er personlig Kommuneskat, og det er denne, der skal deles. Naar man altsaa deler en Købstadsboers Skat mellemkommunalt, er Objektet 84 pCt. af hans hele Skat, men deler man en paa Landet bosat Person's Skattebidrag mellemkommunalt, kan der kun blive Tale om at dele 22½ pCt. af Kommuneskatterne. Disse Tal føre til, at ved Mellemregning mellem Kjøbenhavn, Købstæderne og Landdistrikterne vil regelmæssigt efter det Grundlag, som Lovforslaget hviler paa, Kjøbenhavn og Købstæderne faa for lidt, medens Landdistrikterne som Regel ville faa det, som Landsstinget netop fordrer: Samme Skattebidrag som vedkommende vilde have betalt, hvis han havde boet i Kommunen, og somme Tider vil en Landkommune ikke faa saa lidt mere, thi den personlige Kommuneskat, anslaaet i Procenter, er i Landdistrikterne i hvert Fald gennemsnitlig ikke Lovens 2 pCt., og ofte er den lavere; i Købstæderne er den gennemsnitlig, saa vidt jeg har kunnet udregne den, 7 pCt., ofte højere, og i Kjøbenhavn 3 pCt. i Indkomstskat. Dette vil sige, at medens den personlige Kommuneskat i Købstæderne er Hovedskatten, er den paa Landet kun en ren Hjælpstat, og om end Indkomstskatten i Kjøbenhavn, da den udgør ca. 40 pCt. af Statterne, spiller en betydelig Rolle, er den dog ikke Hovedskatten, efter som de øvrige Skatter altsaa udgøre 60 pCt. Et Eksempel vil vise, hvorledes den mellemkommunale Fordeling vil foregaa. A. bor i Kjøben-

havn, tænker jeg mig, og har en samlet Indtægt af 27,000 Kr., han driver Næring i en Købstad, som regner 7 pCt., og i en Sognekommune med 2 pCt. personlig Kommuneskat. Hver af de to Forretninger bringer, tænker jeg mig, en Nettoindtægt af 10,000 Kr. Købstaden vil da faa 200 Kr. efter Lovforslaget, nemlig 2 pCt., dog ikke ud over Halvdelen af Skatten, i Stedet for at Købstaden vilde have faaet 700 Kr., hvis den paagældende havde boet der. Landkommunen faar lige saa meget, altsaa hvad den vilde have faaet, hvis han havde boet der; her er det altsaa Købstaden, der kommer tilfort. Nu tænke vi os, at A. bor i Købstaden og har Næringen i Kjøbenhavn og i en Landkommune — de selv samme. I saa Tilfælde faar Kjøbenhavn 200 Kr. i Stedet for, at Kjøbenhavn vilde have faaet 300 Kr., hvis paagældende havde boet der, men Landkommunen faar atter her 200 Kr. eller fuld Skat. Tænke vi os endelig Manden boende i Landkommunen med Næring i Kjøbenhavn og i Købstaden, vilde der af disse 27,000 Kr. være at betale 2 pCt. i Skat, med nogen Forhøjelse efter Formue og Vejlighed, altsaa f. Eks. 700 Kr. Da nu kun Halvdelen skal kunne afgives til Næringskommunen, altsaa 350 Kr., og disse skulle deles i Forhold til Erhvervets Indtægt, vil Kjøbenhavn faa 175 Kr. i Stedet for 300 Kr. og Købstaden 175 Kr. i Stedet for 700 Kr. Dette viser, at naar Landkommunen er Dpholdskommune og Kjøbenhavn eller en Købstad Næringskommunen, ville disse sidste gennemgaaende komme tilfort, men naar Landkommunen selv er Næringskommunen, faar den, hvad den vilde have faaet, hvis den havde været Dpholdskommune, ja, undertiden mere. Dette synes jeg, er ikke nogen heldig Ordning, kommunalt set, hvis man da ikke skal opfatte ogsaa Lovforslaget om den personlige Kommuneskat som et særlig landboventligt Forslag. Men det er dog ikke saa meget denne, den „kommunale Side“ af Sagen, der har den væsentligste Interesse for os Forslagsstillere, det er især de, om jeg saa maa sige, socialpolitiske Konsekvenser, der komme frem af de i dette enkelte Eksempel skildrede Forhold, naar en Forretning drives i større Maalestof i mange Kommuner under Hensyn til den forskjellige Beskatning, som de forskellige Kommuner lægge til Grund. Vi have opstillet som Eksempel en næringsdrivende, som forudlættedes bosat i Kjøbenhavn, og som i de 67 Købstadkommuner, vi have, har oprettet Udsalg, og at der i disse 67 Udsalg selges Varer for — lad os sige — 2 Mill. Kr., og jeg regner